

نظر دانشمندان و شخصیت های بزرگ جهان در مورد اسلام و پیامبر اسلام (ص) - قسمت چهارم

« دکتر گوستاو لو بون - Gustave Le Bon ۱۸۴۱-۱۹۳۱ » فیلسوف، جامعه شناس و پزشک فرانسوی در کتاب خود در خصوص «زندگی پیغمبر اسلام و ویژگی های اخلاقی او» می گوید:

« عقل و خرد او بر همه مردمان می چربید، و در اندیشه از همگان برتر بود . بیهوده سخن نمی گفت، و همیشه به ذکر خدا مشغول بود . پیوسته با مردم خوش رو بود و غالبا خاموش می نشست . خوی او نرم و اخلاقش نیکو بود . در نظر او بیگانه و نزدیک، نیرومند و ناتوان در برابر حق یکسان بودند . مستمندان را دوست می داشت و هیچ گاه بی نوایی را به دلیل ناداری اش با نظر حقارت نمی نگریست چنانچه زورمند را به سبب اقتدارش احترام نمی کرد . دل مردم شریف را به هر نحو [که] میسر بود، به دست می آورد . یاران خود را دلگرم می کرد و از آنچه موجبات دلسردی آنان را فراهم می کرد، خودداری می نمود . هر که نزدش می آمد، با روی باز از او پذیرایی می کرد، و تا او از مجلس برنمی خاست، حضرت بلند نمی شد . هر که دست به دست او می داد، تا او دستش را نمی کشید، پیغمبر (ص) دست خود را رها نمی کرد . و به همین نحو اگر کسی درباره حاجتی با او گفت و گو می کرد، تا خود رشته سخن را قطع نمی کرد، آن حضرت، سخنش را قطع نمی فرمود . نسبت به یاران خود تفقد و مهربانی می کرد و از وضع آنها می پرسید . گوسفندهای خود را به دست خود می دوشید و روی زمین می نشست . کفش و جامه خود را وصله می زد و کفش و جامه وصله دار می پوشید . »